

Wolfgang (Wokke) Wijdeveld groeide op in een artistiek milieu. Zijn vader was de architect H.Th.Wijdeveld, zijn moeder Ellen Kohn zorgde met haar cello en haar liefde voor de muziek voor een muzikale bedding. Zijn pools-joodse grootmoeder Ruscha Schönfeld, pianiste, richtte in Gleiwitz een muziekschool op en verkeerde in het gezelschap van prominente musici als Brahms en Reger. Zijn poolse grootvader was bierbrouwer. Na het gymnasium studeerde Wokke aan het Amsterdams Conservatorium onder Willem Andriessen, Sem Dresden en anderen. Daarna was hij twee jaar leerling compositie bij Willem Pijper. Door zijn plastische spel, zijn vaardigheid in het van blad lezen en zijn improvisatievermogen vond hij een broodwinning in de balletwereld. Ook als componist lag daar voor hem een kans. Hij componeerde voor het Scapinoballet, Yvonne Georgi en het Ballet der Lage Landen. Broodwinning was vervolgens geen overbodige luxe: hij werd vier maal echtgenoot en vader van negen kinderen. Vele jaren gaf hij schoolconcerten en gedurende tien jaar recenseerde hij voor het Vrije Volk. Daarnaast gaf hij solorecitals en trad op met orkesten en kamermuziekensembles. Van 1940 tot 1946 was hij directeur van de Stedelijke Muziekschool in Zwolle. In 1946 werd hij benoemd tot hoofdvakleraar piano, methodiek en pedagogiek aan het Conservatorium Utrecht, waar hij ruim 30 jaar in dienst bleef. In 1962 maakte hij met zijn vader een tournee van 2 maanden langs een groot aantal universiteiten in Noord-Amerika. Het jaar daarop gaf hij daar een serie masterclasses. Ondanks een slopende ziekte heeft hij de laatste 5 jaar van zijn leven hard gewerkt. Zijn spel verdiepte zich en met grote concentratie heeft hij concerten kunnen voorbereiden en geven. Tenslotte heeft hij in zijn studio in het Rosa Spierhuis zijn composities weer opgenomen op zijn bandrecorder.